

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Caŕio Presbytero. 400.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Cassio Presbytero. 400.

Pudore ob ea quæ oportet scire affici, à pudore proculdubio liberat: Nescire autem, in immortalem infamiam conicit.

Zosimo Presbytero. 401.

Si, qui ieiuniis, & humi dormitionibus, aliisque asperioris vitæ generibus, corpus domant, atque hac ratione brutam libidinum potentiam coërcent, si à libidine semel subacti deprehendântur, veniam haudquaquam consecuturi sunt, qui libidinem alliciunt, ac per luxum eam excitant (infer quos nomen tuum vulgò referunt) quam tandem veniam obtinere queant?

Cassiano Diacono. 402.

Theologus ille ac Deo charus Ioannes, ac verè tonitruï filius, deiloqualingua (nam à Spiritu sancto mouebatur) diuini Verbi hypostasim & proprietatem, atque æternitatem & regnum, quod non aduentitium sed essentialè sit, prædicauit. Ac per id quod sæpius dixit, erat, illud, ex non existentibus, eliminauit.

Eidem. 403.

Cum rectis dogmatibus, vir sapientissime, sapientiam coniungere oportet, siquidem illud verum est, vt certè est, fidem sine operibus mortuam esse. Quòd si ambæ permisceantur, ac quodammodo copulentur, tum denique perfecta & suprema gloria elucet, pietate nimirum & virtute in vnum concurrentibus,

Maroni. 404.

Quando quidem exiguæ causæ ingentia bella persæpe accendunt, dehortor te, ne contentionum igniculos inicias. Nā cum pugna excitantur, omnia bona ex eorum qui inter se dissident, animis radicitus euellunt.

Κασσίω πρεσβυτέρω. υσ.

Τὸ μὴ εἶδεναι ἀρχαῖως ἀδελφεῖ, ἀρχαῖως ὄντως ἀπαλλάττει. τὸ δὲ μὴ εἶδεναι, ἀρχαῖω ἀθανάτω ἀεὶ βλάπτει.

Ζωσίμω πρεσβυτέρω. υα.

Εἰ οἱ νηστείας ἢ χαμηνίας ἢ ταῖς ἄλλαις σκληραγωγίαις τὸ σῶμα δαμάζοντες, καὶ ταύτη τὴν ἄλογον ἢ παθῶν ἐξουσίαν κολάζοντες, ἀλλ' οἱ ἐνάπαξ ὑποὶ ὀπιθυμίας χειρωμένοι, ἢ συγνώμῃ θήσονται, οἱ τὸ ἀκλόνητον ὡς θεοκλαυῶντες, ἢ ἀφ' ἧς τὸ περὶ τῆς τοῦ διεγείροντες, ὧν ἕνα σε φασὶν εἶναι, πῶς ἀπολαύσῃ συζητήσῃ.

Κασσιανῷ Διακόνω. υβ.

Ὁ θεολόγος καὶ ἡρακλῆς Ἰωάννης, ὁ τὸ βροντῆς ὄντως υἱός, θεοφρέστω γλώττει. ὑποὶ ἀγίας γὰρ πνεύματος σκινεῖτο, τὴν τῆς θεοῦ λόγου λόγον ὑπόστασιν τε ἢ ἰδιότησα, ἀϊδιότησα τε ἢ βασιλείαν, οὐκ ὀπίσκειτο, ἀλλ' ἐσιώδη τυγχάνουσαν ἀνεκλήρυξε. ἢ τῶ πολλὰ κῆρ ἡ εἰπέειν, τὸ ἐκ μὴ ὄντων ἐξωστράκισε.

Τῶ αὐτῷ. υγ.

Κιρῆαν χεῖρ, ὡ σοφώτατε, τῆς τῆς δογματῶν ὀρθότητι, τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας φιλοσοφίαν, εἶνε ἀληθὲς ὅτιν, ἀληθὲς δὲ, ὅτι ἢ πίστις χωρὶς τῆς ἔργων νεκρά ὅτιν. εἰ δὲ τὸ μείζον χωρὶς τῶ μείζονος. εἰ δ' ἀμφοτέρω κεραυθῆν, ἢ πρόποντινὰ ἐνωθεῖν, τότε δὴ τότε ἢ τελεία ἢ ἀκροτάτη εὐδοκίμοσι ἀναφάνεσαι, εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς εἰς ταῦτα συνδραμύσης.

Μάρωνι. υδ.

Ἐπειδὴ μικραὶ αἰτίαι μεγάλας πολλὰ κῆρ ἀνάπτουσι πολέμους, παραμυθῶσι μὴ σπινθήρας φιλοτικῶν ἐμβάλλειν. ἀναρριπίζόμενοι γὰρ αἱ μάχαι, πάντα τὰ καλὰ ἐκ τῆς τῆς ἀφ' ἑρμῶν ἐκλείψουσι ψυχῆς.

Πάλλω.